

denne Straffelov bør vi søge at undgaa at drage ind under denne Sag. Det kunde være, at vi ellers kunde forplumre noget, som vi alle nødigt ville have forplumret. Men jeg vil ogsaa sige, at nogen nødvendig Forbindelse mellem disse to Love er der ikke. Der er en naturlig Forbindelse imellem dem, og den Gang det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe) fremhævede, hvem der havde Fortjeneste af, at denne Sag er kommen frem, havde han jo Ret til blandt andet at nævne Socialdemokraterne og Lov til at tænke paa sig selv, men han kunde for øvrigt med nogen Føje have nævnt de 8 Forslagsstillere, der i Fjor her i Tinget stillede og fik vedtaget Forslag om, at Børn under 14 Aar ikke skulle straffes, og tillige Forslag om, at naar Børn begaa en strafbar Handling, skal Opdragelsesmyndigheden kunne tages fra Forældrene. Der var jo nemlig ogsaa Bestemmelse om Tvangsopdragelse i den Lov. Men jeg vil altsaa fremhæve, at der ikke er nogen absolut nødvendig Forbindelse. Denne Lov kan godt træde i Virksomhed, og vi kunne endda beholde vor nuværende kriminelle Lavalder. Forholdet bliver da kun, at man for Børn mellem 10 og 14 Aar — paa samme Maade, som naar vi vedtage dette Lovforslag, for Personer mellem 14 og 18 Aar — har Valget mellem Straf og Tvangsopdragelse. Man kan derhos gaa ud fra, at saaledes som Udviklingen er, vil kun undtagelsesvis Straf blive anvendt.

Jeg vil for øvrigt bemærke, at der synes mig at være et Hul at udfylde, hvis man hæver den kriminelle Lavalder til 14 Aar og saa i øvrigt vedtager denne Lov. Denne Lov skal nemlig kun træde i Virksomhed overfor Personer, som have begaaet en strafbar Handling, der vidner om sædelig Fordærvelse eller Vanrøgt. Men hvad skal man saa gøre overfor saadanne, i øvrigt strafbare Handlinger, om hvilke disse kraftige Udtryk ikke kunne bruges. Det er et Spørgsmaal, om man ikke maa lade Værgeraadene træde i Virksomhed og faa en vis Indflydelse overalt, hvor der af Børn er begaaet Handlinger, der ere i Strid med Straffelovgivningen, saafremt man ikke helt stryger Børns Strafbarhed.

Sluttelig vil jeg paa ny henstille til Udvalgets Overvejelse dette store væsentlige Spørgsmaal: Hvorledes skal man opnaa de Goder, som tilstræbes for Børnene ved denne Lov, uden at træde Forældrene for nær?

Lars Jensen: Jeg hører til dem, der mene, at vi udmærket godt kunne lovgive paa det Grundlag, som dette Forslag giver, men paa den anden Side har jeg mine smaa Udsættelser at gøre ved det. Jeg skal nævne enkelte af dem. Den første angaar Værgeraadet. Heller ikke jeg tror, at den foreslaaede Sammensætning just er Idealet af en Sammensætning. Jeg mener, at det kunde være meget godt, om vi f. Eks., naar Amdsraadet endelig skal vælge et Medlem, kunde lade det faa Frihed til at vælge enten en Mand eller en Kvinde. Jeg er derimod ikke saa sikker paa, at vi godt i Værgeraadet kunne undvære Politimesteren. Det var med nogen Undren, jeg saa ham lige straks bestemt til at indtage denne Plads, men da jeg tænkte lidt tilbage paa, hvad ogsaa jeg har oplevet, blev det mig klart, at den Fratagen af Børn fra deres Forældre, som der her er Tale om, ikke altid vil kunne gaa for sig paa blid Maade. Det staar for mig som sikkert, at adskillige af de Folk, der skulle aflevere deres Børn, ville kæmpe for dem, som jeg tænker mig, at en Løve og en Løvinde kæmpe for deres Unger. Jeg sagde, at jeg havde en lille Kende Erfaring i det Stykke. Jeg har nemlig prøvet at være med ved en saadan Lejlighed, og jeg skønner ikke, hvorledes det overhovedet skulde være gaaet til, at vi havde faaet Barnet, hvis ikke netop Politimesteren var traadt til og havde hjulpet os.

Men, som sagt, jeg kunde ønske, dette Raad kunde blive noget udvidet i Retning af, at den lige og almindelige direkte Valgret havde nogen stærkere Indflydelse paa dets Sammensætning, end her foreslaas. Jeg kunde ønske det af den Grund, at der i den Omstændighed, at Barnet med Magt tages fra Forældrene, ligger en stor Hindring for at faa en god Indflydelse paa det. For at dette skal kunne ske, maa vi ved Magtanvendelsen kunne regne paa almindelig Tilslutning blandt de Folk, som Barnet og dets Forældre leve imellem. I saa Henseende er det heldigt, at det har trukket noget ud med Forelægelsen af dette Lovforslag. Thi ved den Agitation, der har fundet Sted, er der, hvis vi kunne tro, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amds 2den Valgkreds (Sabroe) siger, skabt den fornødne Villighed i Folket til at tage disse Børn bort fra deres respektive daarlige Hjem og sætte dem i andre Hjem, saaledes altsaa, at man kan paaregne stor Støtte, naar dette finder Sted, og ikke Modstand. Imidlertid vil jeg